

Nuorten Osasto

Silmäys Amerikan nuorisoliikkeeseen

Suomen vasemmistolaisen Nuorisoliiton äänenkannattajassa "Nuori Työläinen" kirjoitetaan amerikkalaisesta nuorisoliikkeestä seuraavasti:

Muiden maiden työläiset ovat suurella mielenkiinnolla seuranneet Amerikan työväenliikkeen eri ilmiöitä ja sen ohella tulleet tietämään, että Amerikka on korkealle kehittyneet teollisuusmaa, jossa palkkatyväestö on jo vuosikymmenen ollut kansan enemmistöä. Mutta kuitenkin on suuri osa eurooppalaisia puolueovereittakin, jotka ovat jääneet epätietoisiksi siitä, miksi vallankumouksellinen työväenliike (sitten luettuna myöskin nuorisoliike) ei ole saanut suurempaa vaikutusta amerikkalaisten työläisten keskuudessa? Tähän kysymykseen löydämme kuitenkin verraten helposti vastauksen, kun hieman tarkastamme Amerikan valtiollisia oloja.

Ensimmäisen meidän tulee todeta se selkeä, että Amerikka on ollut aina näihin asti oikea suurporvariston ja nuoren kapitalismin "luvattu maa", jossa he ovat saaneet mellastaa omaksi edukseen sivan kuin sivat tukossa, miten vain ovat riistodulleen parhaaksi nähneet. Ja sen ohella ovat he luonnollisesti järjestäneet myöskin tarkoitustaan vastaavan, lujan ja nopeasti toimivan luokkejärjestönsä, "kansanvaltaisen" valtiokoneiston kaikkein eri haaroineen. Näihin valtiokoneiston haaroihin kuuluu joko välittömästi tai välillisesti, kaikki ne laitokset ja järjestöt, jotka ovat tarkoituksellisesti järjestetyt tukahduttamaan kaikkolaisen vallankumouksellisen liikkeen eri ilmaukset. Sellaisina voimme mainita: henkistä agitatoriaa harjoittavat koulut, kirkot, sanomalehdit, elävienvieron näytännöt, N.M.K.Y.:set jne., tai "yleisten mielipiteen" ilmaisuna: pieksäjäiset tervaiminen, höyhentäminen ja lynkkaukset, sekä näiden lisäksi valtiollaan voimatekijät suoranaisesti, lainlaatuja kuntain, tuomiolaitosten, vankilain, urkkijain, provokaattorien, kasakkain, poliisin ja loppujen lopuksi lahjarihmeijan avulla, jolla uskollisena avustajana on vielä Amerikan Legion. Nämä kaikki valtiollaitoksen eri tekijät ovat heti karkeammissa kuin sudet vuohen niskaan, missä hyvänsä vallankumouksellinen liike yrittäneekin päällään nostaa.

Myöskin voitaneet mainita, että erikoisen tarkkaa huolta pidetään lasten ja nuorien kasvatuksesta, tarkoituksella tehdä heistä ehta amerikkalaisia "yankkeja", siten ollakseen paremmin kelvollisia "kanuunain ruuaksi" kapitalistien ryöstösodissa ja "rauhan aikana" mahdollisimman kuuluisia isännälleen ja heidän orjavoudeilleen. Ja niin ovallisesti siinä täyttääkin kansakoulu tehtävänsä kapitalistien eduksi, että useassa tapauksessa sosialistienkin työläisvanhempien lapsista on vanhempiensa nähdessä ja kuullen kasvanut ehta isänmaallisia pöyhköjä.

Tästä saataneet jonkinlainen kuvaus, miten vaikeaa on saada työläisnuorisoa Amerikkaan järjestettyä ja kiitkettyä heistä pois porvarillisen koulun istuttamat opit ja maailman-katsomukset.

Monet muut yhteiskunnalliset ja poliittiset selkät ovat olleet ja yhä edelleenkin ovat estämässä ja hidastuttamassa Amerikan vallankumouksellista työväenliikettä. Mainitsen niistä vielä yhden varsin huomattavan ja se on kansallisuuskysymys.

Amerikka on siirtolaisiyöllänsä, jotka kaikki pääasiassa puhuvat omaa kieltään. Ainoastaan pieni osa heistä osaa edes tyydyttävästi englanninkieltä ja sitä selkeää käyttävät kapitalistit mainosti edukseen, usuttaen työläiset keskenään vihamieliksi, kilhoittuen heitä kilpailemaan keskenään työmaalla jne. Toisaalta kapitalistit koettavat ensi tilassa tyydyttää varsinaista amerikkalaisyntyistä työväestöä, antamalla heille huomattavia etuuksia siirtolaisiyöllänsä verraten ja viimeksimainittujen kustannuksella, siten pitääkseen "yankkeet" mahdollisimman kauan tyytyväisinä, kun voivat heille osoittaa, kuinka paljon paremmassa asemassa he ovat siirtolaisiin verrattuna.

Ylläoleva riittäköön osoittamaan sen, miten paljon erilaisessa asemassa ja miten monien vaikeuksien läpikäytävänä amerikkalainen työväenliike on monen muun maan olosuhteisiin verrattuna ja voimme siirtyä varsinaisesti kysymykseen, miten voimakasta on Amerikan nuorisoliike ollut viimeisten vuosien aikana ja mitä siltä on lähitulevaisuudessa odotettavissa.

Itsenäistä nuorisoliikettä ei Amerikka ole ollut varsinaisesti havaittavissa ennenkuin vasta 1917—19. Jossain määrin sitä on kyläkin irrotetty vartuttua jo Sosialistipuolueen perustamisesta, v. 1901 asti; jopa v. 1907 perustettiin nuorison oma äänenkannattaja, The Little Socialist (Pikku Sosialisti), mutta kaikkesta huolimatta eivät nuorisoliitot päässeen elpymään, ennenkuin vasta maailmansodan loppuvuosina ja etenkin Venäjän vallankumouksen jälkeen. Mutta silloin ne näyttivätkin ilahduttavia hyviä toiveita. Huolimatta siitä, että ne olivat tiukolla säädöksillä opportunistisen Sosialistipuolueen yhteydessä ja sen painostuksen alaisina, sekä toiselta puolen valtiollisten poikkeuslakien kahlehtimana, niin nuorisoliitot (Yhteisellä nimellä: The Young People Socialist League) tekivät jyrkkiä päätöksiä, vaativien sodan lopettamista, amerikkalaisten sotajoukkojen poistamista Neuvosto-Venäjän alueelta, vastavallankumouksellisten lahjarien avustamisen lopettamista ja yleensä sellaisia vallankumouksellisten mieliteiden ilmaisuja, jotka olivat valloppikkuna sosialisluvinismin suohon vajonneessa S. P:ssä. Kun siten viimeksimainitussa tapahtui haajanus v. 1919 syystä, että puolueen virallinen johto asettui vastustavalle kannalle III Internationaleen liittymisessä, niin silloin taasen nuorisoliitot näyttelivät huomattavaa osaa. Ne olivat ikäänkuin "käynteihin", synnyttämässä kuohuntaa, joka rikkoivat vallankumouksellista toimintaa vastaan hangoittelevan Sosialistipuolueen lahon kuoren.

Elokuulla v. 1919 pidetyn S. P:n hajaantumiskonventionin jälkeen perustettiin kaksi kommunistipuoluetta ja niihin yhtyi suurelta osalta nuorisoliittojen jäseniäkin. Mutta valtiollisen sortolaitoksen rautainen nyrkki antoi murskaavan iskun kaikille vallankumouksellisille liikkeelle heti v. 1920 alussa, vangiten ja kurkottaen tuhansia niiden parhaista toimitsijoista ja johtajia. Sen jälkeen ei nuorisoliikkeeseen voinut huomattavammoin kohottaa päätään siltä maan alaisesta kuopastaan, johon se tuli lyödyksi, ennenkuin vasta viime vuoden lopulla ryhdyttiin taasen nous-

maan pinnalle myöskin nuorisoliittojen muodossa.

Niin vaikea kuin se onkin, kuten alussakin jo osoitimme, niin siltä huolimatta kulkee nuorisoliike myöskin Amerikkaan varmaa kulkuaan vaurastumista kohteen. Kun yhä suuremmat nuorisoujoukot joutuvat kiersimään nälkää ja vilua kapitalistisen järjestelmän pulakausina kuten tänäkin vuonna, niin ne myöskin silloin ovat valmiita vallankumoukselliselle agitatsiolle, vaikka kapitalistit kuinkaakin mahtikeinoillaan koettaisivat sitä estää. Siis toivottomalta ei nuorisoliike tunnu Amerikkasakaan, joskaan se vielä tällä hetkellä ei ole niin suuremolekulaarinen kuin olisi odotettavissa monikymmennmiljoonaisen teollisuusproletariaatin maassa. Mutta Amerikan nuorisoliikkeellä on se hyvä puoli, että se voi ottaa niin tavottoman paljon oppia eurooppalaisesta nuorisoliikkeestä ja käyttää kaikkia sen hyviä puolia omaksi edukseen, tarvitsematta tehdä niin paljon virheitä kuin vallankumouksen tietä raivaavat eurooppalaiset toverit joutuivat tekemään.

Vallankumouksen antamat opit ovat tärkeitä ja kun niiden perusteella on toiminnassa kansainvälisen Nuorisoliitto, joka yhdistää koko maailman vallankumouksellisen nuorison yhden lipun alle, niin se voi jo omaamallaan tenhovoimallakin vetäytyä mukaansa vallankumouksellisesta kehityksestä järempänä oleviin nuorisoproletariaatin kerroksiin ja karsia heistä pois kapitalistisen yhteiskuntajärjestelmän ennakkoluulot ja käsitykset. Nuorisossa on oleva Amerikan köyhälistön vallankumouksen sielu. Vanhat paatuneet sosialidemokraatit tulevat olemaan vain painolastina köyhälistön valtaan pyrkimisen tiellä. Heitä ei voi muuta odottaa, kuin kapitalismin orjapilkan nulemista. Siksi kannattaakin eurooppalaisten toverien yhä kiinteämmiin ja voimakkaammiin liittäi vaikuttamaan amerikkalaiseen nuorisoliikkeeseen, jota voi tehdä K. N. I:n välityksellä. Antaa heille neuvoja ja ohjeita, joita he kipeästi kaipaavat ja odottavat. Siinä ei mene työ hukkaan, vaan siltä tulee olemaan arvaamattoman paljon hyötyä koko maailman köyhälistön vallankumoukselle.

SUGAR ISLANDIN UUTISIA.

Ball De Washi.

Tervehdys täältä sokerisaarelta. T. k. 2. p:nä pidettiin tov. Syrjälän farmilla ilmatat Venäjän näinäitäisten hyväksi. Tuloja oli \$32, joka erä on näin huonona aikana koko hyvä. Ohjelmaa oli jonkun verran ja tov. Mikael Rutanen piti noin puolen tuntia kestävä puheen, se- loittaen näinäitäiden syitä ja seurauksia ja kehoitti jokaisen luokkatietoisien työläisen uhraamaan jokaisen sentin, joka häitä liikenee Venäjän nälkäisille lapsille ja vanhemmille.

Kevätkin jo alkaa lähenemään ja päivät pitenevät vaikka ilmat tähän asti ovat olleet kylmät ja lumiset. Elpää muuta kuin toverillinen tervehdys Toverittaren lukijoille.

Arne Pelkonen.

KIRJE SUOMESTA.

Tervehdin teitä pieniä tovereitani siellä kaukaisella maalla. Minun tervetseini eivät liene niin lahduttavia itsessään, sillä elämme kaiken kurjuuden ja puutteen keskellä. Toivon, että teillä siellä olisi paremmat olot. En muista enää paljon siitä ajasta kuin isämme joutui rikkaiden pakotuksesta elävänä hantaa teille tietymättömille. Me jätimme kaksi pientä veikkoa ja minä, äitimme turviin. Sitten tuli paljon setiä ja ottivat kaiken omaisuutemme, ja kolivat keskenään sen, voivat lähemmä ja muun karjan, leputta ko-

ko sievän kotimme. Kaunispukeiset sedät ajoivat meidät ulos tuiskuun ja pakkaseen elättämään henkeämme kerjäämään. Sanotaan asetetun puolen pitäjän kokoisen suuren kodin meille köyhille ja varattomille, mutta sanovat, että se on oikea kidutuspaikka, jonka vuoksi me emme ole halukkaita sinne menemään. Ennen olemme päättäneet kuolla nätkään muualla. Olemme joskus saaneet pikku lahjoja sieltä kaukaa hyönteisistä sedältä. Sanoisin, että kehoittaisitte sieltä muitakin setiä lähettämään meille pienille tovereille tänne lahjoja.

Kuten olen kertonut, ei täällä ole päivän paistetta. Emme kävele ruusujen ja kukkasten päällä. Luemattomille toverillemme on käynyt samoin kuin meille. Yhdestä olon iloinen, siitä, etteivät kaikki hyvät sedät olleet täällä, että hekin olisivat joutuneet kaunispukeistemme setien käsiin. Meillä on toivo, että joskus voivat olla päivästoinkin. Siinä toivossa me ruysyläiset, me mieroiset olemme. En ymmärrä, enkä jaksa nyt jatkaa. Toiste lisää, jos saan vastauksen toveriltani sieltä. Kiitoksia tähdille, joka minulle tätä hyvää lehteä, Toveritarta lähettää. Toveruudella. — Aune.

Ikä 10 vuotta. Suomi.

Pakinaa

Kirj. S. O.

Kaisun kosijan konstit kaikilla kovasti kummastuttivat kuin Kaisun koppavin kylän kaunotar kerskui kullilla kulkijoille. Kerran kulkija kuuli Kaisun kaakatuksen. Kyllä kaikki käyvätkin katsomassa kylän komeinta Kaisua, kuullaksensa katselevat. Kyllä Kaisua kaiveli kovasti kuin kulkijat kujellessaan kosimassa käyivät.

Kulkija kerran kylään kalkei kokenut kulkija. Kyllä kaskut kertoivat komeista Kaisusta, kuinka Kaisu kauhuissaan köyhiä kirosi, kun kehtavtkin kosimassa käydä kylän kaunotarta. Kaikki kaskut kuultuun kulkija keräsi kumppeensa, kohaasi kyläläisille: käynpä katsomassa kanasta — Kaikki kylällä kauheasti kohisi kuinka korennolla Kaisun kulkijat komensi.

Kainestelematta käveli kulkija kuitenkin kartanolle komean Kaisun. Kysymättä keltään käydä kopsi keittiöön. Kaisu kamarissaan kopisteli, kampaili, kaunisteli, kiharat kaunisti kaherteli. Kuuli käynnin kopsetta keittiöstä. Kuka kumma koputtamatta kohtaa käydä keittiöön? Kaisu kamaristaan keittiöön kiireesti katsomaan.

Kulkija kohteliaasti kumarsi Käisulle, kuulumisia kiireesti koetti kertoa. Kaisu kuunteli kummisinaan kun kulkija kaskujaan kertoi. Kulkenut kaukana kulltamalla, kaivanut kassat kaubeat kultaan. Kaiken kullan kaivantokapitaali kukkaroonsa käänsi — "Kuulkaa", kuiskaa kainosti kulkija, kiertäen Kaisun käsivarsillaan, "kääntääkö kapitaali Kaisuni kalliin kulkijalta?"

Kaisu kuumeissaan kuuntelee. Kulkija kuiski Kaisun korvaan kaskuja kärkeänsä. Kaisu kahomiehin kuunteli, kulki kaskun kanssa kauas kulltamalle. Käsi kaulalle kulkijan kiersi käskemättä. Kuinka kauvan kuhersivat kädet kaulalla käärittyinä? Kuu kyllä kertoo, kuka kulta kysevi.

Kulkijan kuitenkin Kaisu kullakseen katsoi.

Kirkolle kuulutuskirjaa kirjoittamaan käsi kädessä kulkivat. Kaikki kyläläiset kutsuttiin Kaisun kuulutuskuumiin. Kyllä kaikilla keveys kannat kapsoivat kyllän komeimman kekereissä. Keskenään kuiskivat kummisinaan:

"Kyllä kumma kuin Kaisu kulkijan korjasi, kun kuulutkin kosijat oli koppavasti käskenytt kääntänyt kotiin!"